

БИОГРАФИЈА

др Љиљана Карановић, ред. проф. у пензији, Боровоја Стевановића 12а, 11000

Београд,

тел. 68-94-014, e-mail: ljika2002@yahoo.com

Др Љиљана Карановић рођена је 11. 4. 1950. у Бањој Луци, Босна и Херцеговина. Дипломирала је 1974. (тема: Кристалографија фосфата калцијума), магистрирала 1978. (тема: Теорија оптималних граничних површина: кристалографски оријентисана прорастања код минерала) и докторирала 1985. године (тема: Примена директних метода у рендгенској структурној анализи) на Рударско-геолошком факултету (РГФ) Универзитета у Београду код професора Илије Крстановића. Одмах по дипломирању почела је да ради као истраживач и 1985. године стекла је научно звање виши научни сарадник. За ванредног професора изабрана је 1992, а за редовног 1998. године на Департману за минералогiju и кристалографију РГФ-а. Предавала је, у оквиру редовне наставе, последипломских и докторских студија, предмете из уже научне области кристалографија и објавила два уџбеника (Примена кристалографија и Рендгенска структурна анализа), и два помоћна уџбеника (Номенклатура и терминологија за геологе III-поглавље „Кристалографија” и Кристалографски речник-електронска верзија доступна као *.pdf документ). Била је ментор 2 докторске и 3 магистарске тезе, као и 6 дипломских и 1 завршног рада, а и члан комисије 7 докторских, 3 магистарске тезе, као и 13 дипломских и 1 завршног рада.

Научно-истраживачки рад др Љиљане Карановић припада, у целости, области кристалографије, савремене науке која покрива широко подручје истраживања и налази примену у скоро свим сферама рада и живота: од материјала у грађевинарству до фармације и медицине, од археологије преко нових материјала па и даље, све до испитивања стена са Месеца и других небеских тела. Научне активности Љ. Карановић укључују одређивање структура минерала, посебно сулфосоли, као и синтетичких монокристала арсената, фосфата, ванадата, и комплекса прелазних метала. Такође, велико поље истраживања односи се на карактеризацију кристалних фаза различитих савремених поликристалних материјала (интерметалних фаза и оксида насталих термичким, хемијским, механохемијским третманом, геополимера итд.) методама рендгенске дифракције на поликристалном материјалу, укључујући Ритвелдову анализу.

Објавила је 112 научних радова штампаних у часописима са СЦИ листе и 6 у часописима националног значаја. Такође, саопштила је 34 рада на међународним и 130 на домаћим скуповима. Одржала је 4 предавања по позиву. Радови Љ. Карановић цитирани су 987 пута (703 без ауто- и хетероцитата). Била је рецензент радова у међународним и домаћим часописима: *Inorganic Chemistry*, *Canadian Mineralogist*, *Journal of Serbian Chemical Society*, *Chemical Papers* и Хемијска индустрија.

У току вишедеценијске истраживачке активности од преко 30 година сарађивала је са многим кристалографима са различитих европских универзитета. Током 1980. године боравила је у хемијској кристалографској лабораторији (*Chemical Crystallography Laboratory*), на Универзитету у Оксфорду у Енглеској где је радила са проф. К. Праутом (K. Prout). Касније, у септембру 1988. боравила је у кристалографском центру (*Centro di Studio per la Cristallochimica e la Cristallografia C.N.R., Pavia*), у Италији где је радила са професором Л. Унгаретијем (L. Ungaretti). Од 1998. сарађује са А. В. Спасојевић-де Бире из Париза (*Laboratoire de Physico-Chimie Moléculaire et Minérale, URA 1907 du CNRS, Ecole Centrale Paris*), а од 2000. године са проф. Е. Маковицким (E. Makovicky) и др. са Департмана за минералогiju на Геолошком институту Универзитета у Копенхагену у Данској (*Geologisk Institut, Københavns Universitet*), где је боравила 9 месеци у оквиру интернационалног пројекта: “Crystal Chemistry of Complex Sulfides”, State Research Council of Denmark (Natural Sciences), No. 9901772 (KU 56347).

Почетком деведесетих била је руководилац Института за минералогiju, кристалографију, петрологију и геохемију РГФ-а у два трогодишња мандата и шеф Катедре за кристалографију од 1996. године до пензионисања. Један је од оснивача Српског кристалографског друштва и његов секретар од оснивања 1992. до 2005. године. Практично, стални је члан Научног одбора овог друштва и активни учесник на свим досадашњим конференцијама, које се одржавају сваке године.

Од 2008. године ради као члан Матичног научног одбора за геонауке и астрономију при Министарству просвете, науке и технолошког развоја.

Др Љиљана Карановић радила је на више научних пројеката које је финансирало надлежно министарство за науку Србије. То су били пројекти:

(1) 0-3Д наноструктуре за примену у електроници и обновљивим изворима енергије: синтеза, карактеризација и процесирање; Руководилац подпројкта 1: Структурни аспекти нано и других савремених материјала, 2010-2015, Број: III 45007;

(2) Структурна и функционална хемија неких прелазних и постпрелазних елемената, 2006-2010, Број:ОН 142030;

(3) Синтеза, карактеризација, тестирање и моделовање хетерогених катализатора за парцијалне и потпуне оксидације органских једињења, 2000-2005, Број:1807;

(4) Физичко-хемијски процеси у хомогеним и хетерогеним системима, Подпројкат 4: Структурна истраживања у физичкој хемији, 1996-2000, Број: 02Е15; 1991-1995, Број: Е-0214).

Била је члан међународног FP7 пројекта: RESTCA - REinforcing S&T CAPacities of Two Emerging Research Centers for Natural and Industrial Pollutant Materials in Serbia and Slovenia RESTCA-TERCE-NIPMSS (204374). Такође, била је учесник трогодишњег међународног пројекта "Elise Richter" под насловом "Structural Chemistry of Environmentally Relevant Arsenic Compounds: Theory and Experiment" који обухвата истраживања арсената и арсенита у циљу заштите животне средине и чији је рад завршен крајем октобра 2015. године.